

Герої

Є люди, що їх не забути,
Й без них вже й не було б життя,
Вони завжди й всі рвали пута,
Й жили завжди для майбуття.

В всіх лихоліттях і в розпутствах,
Коли й біда за небокрай,
І людства більшість вся в паскудствах,
Всім світлим пекло, темним – рай,

Про них ми чули ще з дитинства:
Народний епос й всі казки,
Що Бог дає нам з материнством,
Не нинішні ж брудні плітки

Тому тут й не про них вся мова,
І точно також й не для них,
Для тих, хто нинішнє життя і нове
Готовий класти за других.

Із тих, що духом всім і серцем
Готові лиш добру служити,
Відкриті вікна в них і дверці
До Світла, й з ним лиш й будуть жити.

Те, що йому так заважає
Для інших жити, для людей,
Найменшу хай пільму й здолає
В собі, а потім вже і страх смертей

Ті люди завжди є герої,
Великі, й дуже, і малі,
Вони завжди були собою.
І нині, й у пільми імлі,

Наперекір пільмі й вставали,
І Світло іншим всім несли
Завжди, з відкритим лиш забралом
Самі йшли, та й других вели,

І наклепи лиш на святе і світле,
В них покидьки від Сатани,
Лють, ненависть і задрість бидла,
Герої й світлі - не вони!

Герої не шукають слави
Й багатства, і всього того,
В чому всіх зводить лиш Лукавий,
Він не знайде із них свого,

Щоб й нам зростати до героїв,
То треба з чогось вже й почати,
З малого, кожен Світла воїн
Повинен щось й в собі ж здолати

Геть зникне, бо немає в Бога
Нікого мертвих, лиш живі,
Про все нам дасть знати Агні Йога,
Бог приклад всім дав, в всім новім!